

1.Sygn. akt VIII Ka 439/18

a.a.WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2018 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku VIII Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący **SSO Przemysław Wasilewski**

Protokolant Iwona Ostaszewska

w obecności prokuratora Moniki Januszek

po rozpoznaniu w dniach 23 sierpnia, 13 września 2018 roku

sprawy M. T.

oskarżonego o czyn z art. 225 § 2 k.k.;

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Białymstoku

z dnia 29 marca 2018 roku, sygnatura akt III K 539/17

I. Zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że uniewinnia oskarżonego M. T. od popełnienia zarzucanego mu przestępstwa.

II. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. S. kwotę 516,60 (pięćset szesnaście złotych sześćdziesiąt groszy) złotych, w tym kwotę 96,60 (dziewięćdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt groszy) złotych podatku VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

III. Kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

M. T. został oskarżony o to, że w okresie od 5 grudnia 2016 roku do 10 stycznia 2017 roku w miejscowości (...) gm. Z. i w B. woj. (...) udaremnił wykonanie czynności służbowych i przeprowadzenie kontroli przez osobę do tego uprawnioną tj. starsza inspektor pracy A. L. z Państwowej Inspekcji Pracy Okręgowego Inspektoratu Pracy w B. upoważnionej do przeprowadzenia kontroli przedsiębiorcy w zakresie inspekcji pracy w spółce (...), gdzie będąc reprezentantem spółki nie dostarczył żądanych dokumentów w wyznaczonym terminie, to jest o czyn z art. 225 § 2 kk.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z 29 marca 2018 r. w sprawie o sygn. akt III K 539/17 oskarżony M. T. został uznany za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 225 § 2 kk w zw. z art. 37a kk skazano go i wymierzono mu karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych przyjmując, iż jedna stawka dzienna kary grzywny jest równa kwocie 50 złotych. Zasądzono od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 500 złotych tytułem opłaty i obciążono go pozostałymi kosztami procesu w kwocie 70 złotych.

Powyższy wyrok zaskarżył oskarżony M. T. na swoją korzyść.

Wniósł o uchylenie powyższego rozstrzygnięcia.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja oskarżonego, chociaż nie zawierała żadnych zarzutów okazała się słuszna w kierunku zmiany orzeczenia i uniewinnienia w/w od stawianego mu zarzutu.

Ze zgromadzonych dowodów wynika, że w dniu 01 grudnia 2016 r. starszy inspektor pracy A. L. i młodszy inspektor pracy K. J. udali się do siedziby (...) Sp. z o.o. z siedzibą w (...), (...)-(...) Z. w celu przeprowadzenia czynności kontrolnych – sprawdzenia stopnia realizacji środków prawnych wydanych przez inspektora pracy podczas poprzedniej kontroli, w oparciu o upoważnienie do przeprowadzenia kontroli nr (...) z dnia 30 listopada 2016 r. W siedzibie spółki w/w zastali pracownicę E. B. i syna M. T. - D. T.. Kontrolująca A. L. doręczyła D. T. żądanie skierowane do zarządu (...) Sp. z o.o. w B. dotyczące dostarczenia do siedziby Państwowej Inspekcji Pracy Okręgowego Inspektoratu Pracy w B. wymienionych w piśmie dokumentów. D. T. skontaktował się telefonicznie z ojcem M. T., który poinformował, że nie czuje się dobrze i nie przyjedzie do siedziby Spółki. Następnie telefonicznie w/w ustalili z inspektorem A. L., że dostarczy dokumenty w dniu 06 grudnia 2016 r. Ponieważ w/w nie stawił się do Okręgowego Inspektoratu Pracy w B. w wyznaczonym dniu, 07 grudnia 2016 r. zostało wysłane na adres siedziby Spółki kolejne żądanie o tożsamej treści, co poprzednie, skierowane do zarządu (...) Sp. z o.o. w B.. Pismo w dniu 23 grudnia 2016 roku odebrała osoba, która podpisała się (...) i przystawiła pieczęć Spółki. W dniu 28 grudnia 2018 r. M. T. ponownie nie stawił się w Okręgowym Inspektoracie Pracy, telefonicznie skontaktował się z inspektorem, poprosił o kolejne przesunięcie terminu dostarczenia dokumentów na dzień 10 stycznia 2017 r. W wyznaczonym dniu ponownie nie zostały złożone dokumenty objęte żądaniem, wobec czego w dniu 15 lutego 2017 r. skierowano do Prokuratury Rejonowej w Białymstoku zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa przez w/w z art. 225 § 2 k.k.

Powyższe okoliczności ustalono w oparciu o dowody, na których oparł się Sąd Rejonowy wydając rozstrzygnięcie w sprawie (k. 101).

Zgodnie z art. 225 § 2 k.k. przestępstwo popełnia osoba, która osobie uprawnionej do kontroli w zakresie inspekcji pracy lub osobie przybranej jej do pomocy udaremnia lub utrudnia wykonanie czynności służbowej. Jest to przestępstwo powszechne, sprawca musi działać co najmniej z zamiarem ewentualnym (przewidując możliwość udaremnienia lub utrudnienia wykonania czynności służbowej, co najmniej godzić się na to).

Wątpliwości Sądu Okręgowego, co do możliwości żądania od oskarżonego przez inspektorów Okręgowego Inspektoratu Pracy w B. określonych dokumentów należących do (...) Sp. z o.o. zrodziły się podczas badania, jakie więzi prawne łączyły M. T. z tym podmiotem i czy był on uprawniony do dysponowania dokumentami Spółki. Zgodnie z art. 12 k.s.h. Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w organizacji (...) z chwilą wpisu do rejestru staje się spółką z ograniczoną odpowiedzialnością (...) i uzyskuje osobowość prawną. Z odpisu pełnego z rejestru przedsiębiorców z dnia 13 sierpnia 2018 r. wynika, iż (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w (...) została zarejestrowana pod numerem (...) w dniu 31 maja 2012 r. Organem uprawnionym do reprezentowania Spółki był zarząd – każdy członek zarządu samodzielnie. Od dnia 15 października 2013 r. do dnia 29 grudnia 2016 r. jedynym członkiem zarządu i jego prezesem był J. T. (od 24 września 2013 r. do 29 grudnia 2016 r. posiadał on 100% udziałów w Spółce). W dniu 29 grudnia 2016 r. J. T. został wykreślony, jako jedyny członek i prezes zarządu. Od 29 grudnia 2016 r. do dnia uzyskania odpisu pełnego w jego miejsce została powołana N. T. (jedeny członek i jednocześnie prezes zarządu). Przez cały okres funkcjonowania Spółki nie było ustanowionego organu nadzoru ani prokurenta (k. 134-135).

W ocenie Sądu Odwoławczego brak było podstaw do wręczenia żądania dostarczenia dokumentów w dniu 01 grudnia 2016 r. skierowanego do zarządu Spółki D. T. - synowi oskarżonego, którego na tą datę żadne formalne więzi ze spółką nie łączyły. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż w/w nie był nawet pracownikiem tej Spółki. W dniu 23 grudnia 2014 r. korespondencję przesłaną listem poleconym przez Okręgowy Inspektorat Pracy w B. odebrał J. T. – jedyny członek zarządu Spółki i jej prezes. Kolejnymi wadliwymi działaniami było prowadzenie rozmów z oskarżonym, bez uprzedniego ustalenia czy ma on prawo do działania w imieniu Spółki. W ocenie Sądu twierdzenie w kolejnych rozmowach telefonicznych, że dostarczy dokumenty, było niewystarczające. Zresztą z wyjaśnień M. T. wynika, iż jakieś starania w kierunku przedstawienia pełnomocnictwa ze strony kontrolujących były podjęte, po czym z niewiadomych

przyczyn zaniechano ich („... dzwoniłem do niej. Ciężko się było do niej dodzwonić. Ja nie uzyskałem pełnomocnictwa od zarządu ... Nie wiem dlaczego przypisuje mi się czyny które należą do zarządu. ... inspektor wzywała go (mnie) do złożenia pełnomocnictwa od N. T.. Oświadcza iż upoważnienia tego nie złożył, podobnie jak innych dokumentów. Ja nie jestem właścicielem spółki, ani członkiem zarządu” - k. 96).

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Odwoławczy uznał, że wskutek kolejnych wadliwych czynności przedstawicieli Okręgowej Inspekcji Pracy w B., w sposób nieprawidłowy zobowiązywano M. T. do składania dokumentów, którymi nie miał prawa dysponować.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. zmienił zaskarżone rozstrzygnięcie i uniewinnił w/w od stawianego mu zarzutu.

O kosztach obrony z urzędu za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 616 § 2 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z § 17 ust. 2 pkt 4 w zw. z § 4 ust. 1 i 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 03 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. 2016.1714).

Na mocy art. 632 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. Sąd Okręgowy orzekł o kosztach postępowania za postępowanie odwoławcze.